RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 98.549 van 28 augustus 2001
in de zaak A. 84.760/VII-18.638

In zake : XXX,
voorheen verblijvende te 2060 ANTWERPEN,
thans zonder gekozen woonplaats in België

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Congolese nationaliteit, op 16 juni 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 1999 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 11 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 4 mei 1999;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 13 april 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gezien het verzoek tot voortzetting en de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 31 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HOUBEN, die, loco advocaat B. VAESEN, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 9 oktober 1998 en verklaarde zich op 12 oktober 1998 vluchteling.

1.2. Op 11 februari 1999 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 april 1999 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

> "Betrokkene werd verhoord op 6 april 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Lingala taal machtig is.
>
> Volgens betrokkenes verklaringen zou hij afkomstig zijn uit Kinshasa en de Congolese nationaliteit bezitten. Betrokkenes jongere broer B. M. zou gehuwd zijn met een verre nicht van Jacques Matanda, de voorzitter van de CNR-partij (Confédération des Nationalistes Réformateurs). Betrokkene zou sympathisant zijn van deze partij. In 1994 zou betrokkene van Jacques Matanda een aanbevelingsbrief hebben gekregen en zou dankzij deze brief als pompbediende aan de slag gegaan zijn bij het bedrijf 'Zaïre-Zep' in Muanda. Op 10 april 1998 zou betrokkene op zijn werk zijn gearresteerd door twee AFDL-militairen. Hij zou naar een militair kamp zijn gebracht in Muanda. Daar zou hij geconfronteerd zijn met 'Pajora', één van de jongens die ook in het benzine-station zou gewerkt hebben. De militairen zouden Pajora, in het bijzijn van betrokkene, gevraagd hebben of betrokkene verantwoordelijk was voor de aanwerving van jongeren voor de partij van Matanda. Pajora zou hierop bevestigend hebben geantwoord en zou zijn vrijgelaten. Betrokkene zou vervolgens ondervraagd zijn over Matanda en Paskwala, een neef van Matanda, die eveneens zou zijn gearresteerd. Betrokkene zou echter geweigerd hebben op de vragen te antwoorden en zou voortdurend geslagen zijn. Betrokkene zou alleen in een cel zijn opgesloten. 's Anderdaags zou berokkene te horen hebben gekregen dat Makwala ontsnapt was. Betrokkene zou daarna niet meer ondervraagd zijn. Op 28 augustus 1998 zouden Angolese soldaten Muanda veroverd hebben op de rebellen. Op een gegeven ogenblik zou er een kogel zijn terechtgekomen in de deur van betrokkenes cel en zou deze spontaan zijn opengegaan. Betrokkene zou van de verwarring gebruik gemaakt hebben

en zou het kamp hebben verlaten. Betrokkene zou naar huis zijn gekeerd, waar hij zijn geld zou opgehaald hebben. Hij zou vervolgens onmiddellijk met Simon, een vriend, vertrokken zijn met een vrachtwagen richting Boma. Simon zou betrokkene afgezet hebben aan de grens met Congo-Brazzaville. Een zekere 'J.', die eveneens lid zou zijn van de CNR, zou betrokkene aan de grens komen halen zijn en naar Brazzaville gebracht hebben. Op 5 oktober 1998 zou betrokkene, samen met J., naar Libreville (Gabon) vertrokken zijn per vliegtuig. Op 9 oktober 1998 zou betrokkene met een Suisse-Air vlucht richting België vertrokken zijn, in het bijzijn van J. en in het bezit van een vals Belgisch paspoort. Op 12 oktober 1998 vroeg betrokkene in België de status van vluchteling aan.

Ter staving van zijn asielaanvraag lege betrokkene een attest neer van de politieke partij 'CNR' dd. 15 september 1998.

Opgemerkt dient te worden dat betrokkenes detentieperiode en daaropvolgende ontsnapping vragen doet rijzen. Betrokkene was immers voor het Commissariaat-generaal niet in staat ook maar enig detail te verschaffen omtrent de omstandigheden van zijn detentie (plaats: andere gevangenen: leiders van het kamp: grootte van het kamp). De verklaringen met betrekking tot zijn ontsnapping uit het kamp lopen bovendien uiteen. Zo verklaarde betrokkene vooreerst op de Dienst Vreemdelingenzaken (verhoor dd. 25 januari 1999) dat de deur van zijn cel werd gekraakt. Later op het Commissariaat-generaal had betrokkene het over een kogelinslag in de celdeur zodat deze zich zou hebben geopend.

Bovendien stelde betrokkene zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het Commissariaat-generaal te zijn gearresteerd door AFDL-militairen van Kabila, omwille van zijn verwantschap met de voorzitter van de CNP-partij, Jacques Matanda. Uit betrokkenes verklaringen blijkt echter dat dit verwantschap met Matanda dient te worden gerelativeerd, vermits betrokkene stelt dat zijn jongere broer zou gehuwd zijn met een verre nicht van Matanda. Daarenboven stelde betrokkene geen lid te zijn van de CNR en nooit enige politieke of andere activiteit te hebben uitgeoefend. Betrokkene zou enkel(e) gesympathiseerd hebben met de partij en verklaarde verder niets af te weten over de partij (ideologie/structuur/aantal leden ...). Het is bijgevolg onwaarschijnlijk dat betrokkene omwille van zijn zeer verre verwantschap met Matanda en/of omwille van zijn sympathie voor de CNR-partij problemen zou krijgen met de Congolese autoriteiten bij een eventuele terugkeer naar zijn land van oorsprong.

Het door betrokkene neergelegde document ter staving van zijn asielaanvraag doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Bovendien is de authenticiteit van desbetreffend document niet te garanderen.

Tot slot kan nog aangestipt worden dat betrokkene niet in het bezit blijkt van enig reis- of identiteitsdocument zodat noch zijn reisweg/aankomst-datum in België, noch zijn ware identiteit kunnen geverifieerd worden.

Het verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep bevat geen verdere elementen die vermogen de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 11 februari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij stelt dat huidig annulatieberoep te haren opzichte niet ontvankelijk is omdat de bestreden beslissing volledig

autonoom werd gewezen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

Overwegende dat op grond van artikel 63/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tijdens de termijn waarbinnen men een dringend beroep kan instellen bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsmede tijdens de duur van het onderzoek van dat beroep, alle maatregelen tot verwijdering van het grondgebied die zijn genomen ten opzichte van de vreemdeling geschorst worden; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient te worden beschouwd als tegenpartij wat betreft de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf, die de beslissing tot weigering van verblijf van de minister van Binnenlandse Zaken volledig opslorpt; dat de minister van Binnenlandse Zaken alleszins als tegenpartij moet worden beschouwd met betrekking tot de verwijderingsmaatregel; dat het bevel om het grondgebied te verlaten immers opnieuw tot leven komt na de bevestigende beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat de door de tweede verwerende partij opgeworpen exceptie ongegrond is;

2.2. Overwegende dat, inzake de ontvankelijkheid van het verzoek tot nietigverklaring, de eerste verwerende partij opwerpt dat de verzoekende partij geen ernstige middelen ontwikkelt; dat zij lijkt te bedoelen dat het verzoekschrift van de verzoekende partij geen middel in de zin van artikel 2 van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bevat;

Overwegende dat onder ‘middel’ in de zin van boven genoemd artikel 2 moet worden verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden beslissing werd geschonden; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de schending inroept van artikel 2 en artikel 3 van de Motiveringswet, doordat de commissaris-generaal stelt dat de verzoekende partij niet in staat was enig detail te verschaffen omtrent de omstandigheden van haar detentie, terwijl zij op alle vragen die haar werden gesteld naar best vermogen heeft geantwoord en haar niet werd gevraagd naar bijzonderheden over de omstandigheden van haar detentie; dat de verzoekende partij aldus een schending van een wetsbepaling heeft ingeroepen en heeft gezegd waarin die schending bestaat; dat zij dus een rechtsmiddel heeft aangevoerd dat onderzocht moet worden; dat de door de eerste verwerende partij opgeworpen exceptie niet gegrond is;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij aldus een schending inroept van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van

de bestuurshandelingen; dat zij ook de inhoud van de motieven van de bestreden beslissing aanvecht;

3.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord opwerpt dat de verzoekende partij uitvoerig werd verhoord en geen details bleek te kunnen verschaffen over haar detentie; dat er wel degelijk voldoende vragen met betrekking tot haar detentie werden gesteld, zo werd onder meer gevraagd naar de namen van andere gevangenen en naar de ligging van het kamp; dat de bestreden beslissing bovendien in zijn geheel dient te worden gelezen; dat de verzoekende partij zich enkel toespitst op haar verklaringen in verband met haar detentie, terwijl door de commissaris-generaal eveneens werd vastgesteld dat de verzoekende partij zichzelf tegensprak over de manier waarop zij ontsnapte, en dat werd bepaald dat de beweerde vrees voor vervolging onbestaande is, nu de verzoekende partij slechts een heel ver familielid is van de voorzitter van de CNR-partij en hij met de partij zelf niets te maken heeft; dat de verzoekende partij deze overige motieven van de bestreden beslissing onbeantwoord laat;

3.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar memorie van antwoord verwijst naar het verweer van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

3.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord voorhoudt dat de commissaris-generaal het feitenrelaas van de verzoekende partij niet correct heeft genoteerd of kon noteren, gelet op het ernstig spraakgebrek van de verzoekende partij (stotteren); dat de verzoekende partij verder, ter bevestiging van haar asielrelaas, een verklaring van de heer J. MATANDA-ma-MBOYO, voorzitter van de 'Confédération des Nationalistes Reformateurs' voorlegt;

3.5. Overwegende dat de verzoekende partij, na het verslag van de auditeur te hebben ontvangen, in haar laatste memorie opmerkt dat zowel het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken als het verhoor op het Commissariaat-generaal onvolledig werden weergegeven; dat niet werd gevraagd naar concrete informatie inzake haar detentieperiode, maar dat zij niettemin heeft aangegeven dat het kamp gelegen was bij het centrum van de stad in de nabijheid van de markt; dat zij de verklaring van MATANDA-ma-MBOYO niet eerder heeft ontvangen, hoewel zij ze onmiddellijk na de bevestigende beslissing van de commissaris-generaal heeft aangevraagd en dat de redenen hiervoor in de verklaring zelf terug te vinden zijn; dat het betwisten van de authenticiteit van de betrokken verklaring niet ernstig kan zijn en de verzoekende partij zou beschuldigen van schriftvervalsing; dat zij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève heeft doordat haar broer is gehuwd met een nicht van de voorzitter van de CNR en doordat zijzelf met haar commerciële activiteiten de financiële kas van de CNR spijsde;

3.6.1. Overwegende dat het argument dat de verzoekende partij afleidt uit haar spraakprobleem niet in aanmerking kan worden genomen, nu de verzoekende partij dit voor de eerste maal ter sprake brengt in haar memorie van wederantwoord en zij zich niet in de onmogelijkheid bevond dit element eerder te formuleren;

3.6.2. Overwegende dat de Raad van State, wanneer hij een administratieve beslissing aan de wet toetst, niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen; dat hij enkel onderzoekt of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn; dat in het kader van een marginale toetsing de aangeklaagde onwettigheid slechts dan wordt gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is; dat volgens de verzoekende partij de voorgelegde verklaring van de heer J. MATANDA-ma-MBOYO tot doel heeft het feitenrelaas te bevestigen; dat zoals gezegd het niet aan de Raad van State toekomt de ware toedracht van de feiten na te gaan, doch te onderzoeken of de commissaris-generaal op basis van de aan hem bekende gegevens op een wettelijke en redelijke wijze tot zijn beslissing is gekomen; dat de verzoekende partij in haar laatste memorie stelt dat zij de betrokken verklaring onmiddellijk na de bevestigende beslissing van de commissaris-generaal heeft aangevraagd; dat de verklaring derhalve dateert van na de bestreden beslissing; dat bijgevolg de commissaris-generaal geen rekening kon en moest houden met deze verklaring; dat de betrokken verklaring de wettigheid van de bestreden beslissing niet in het gedrang kan brengen;

3.6.3. Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal besluit tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag van de verzoekende partij op grond van de volgende elementen:

- de verzoekende partij was niet in staat enig detail te verschaffen omtrent de omstandigheden van zijn detentie;
- op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde de verzoekende partij dat haar celdeur werd gekraakt terwijl zij bij de commissaris-generaal stelde dat de celdeur zich had geopend door een kogelinslag;
- de verzoekende partij verklaarde enkel te sympathiseren met de CNR. Zij was geen lid van deze partij en heeft nooit enige politieke activiteit uitgeoefend. Bovendien moet de verwantschap met J. Matanda worden gerelativeerd daar het om een zeer verre verwantschap gaat (de broer van de verzoekende partij is gehuwd met een verre nicht van Matanda).
- de door de verzoekende partij neergelegde documenten doen geen afbreuk aan de gedane vaststellingen en bovendien kan de authenticiteit van de betrokken documenten niet worden gegarandeerd;
- de verzoekende partij is niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument zodat noch zijn reisweg, noch zijn identiteit kunnen worden geverifieerd;

3.6.4. Overwegende dat de verzoekende partij zich in haar middel beperkt tot de bewering dat de commissaris-generaal niet heeft gevraagd naar details omtrent haar detentie; dat de bestreden beslissing als een geheel moet worden gelezen; dat de opmerkingen die de verzoekende partij in haar laatste memorie formuleert aangaande de overige motieven van de bestreden beslissing niet in aanmerking kunnen worden genomen nu zij hieromtrent niets vermeldde in haar verzoekschrift; dat de commissaris-generaal het derde motief als volgt motiveert:

> "(...)
> Bovendien stelde betrokkene zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het Commissariaat-generaal te zijn gearresteerd door AFDL-militairen van Kabila, omwille van zijn verwantschap met de voorzitter van de CNP-partij, Jacques Matanda. Uit betrokkenes verklaringen blijkt echter dat dit verwantschap met Matanda dient te worden gerelativeerd, vermits betrokkene stelt dat zijn jongere broer zou gehuwd zijn met een verre nicht van Matanda. Daarenboven stelde betrokkene geen lid te zijn van de CNR en nooit enige politieke of andere activiteit te hebben uitgeoefend. Betrokkene zou enkele gesympathiseerd hebben met de partij en verklaarde verder niets af te weten over de partij (ideologie/structuur/aantal leden ...). Het is bijgevolg onwaarschijnlijk dat betrokkene omwille van zijn zeer verre verwantschap met Matanda en/of omwille van zijn sympathie voor de CNR-partij problemen zou krijgen met de Congolese autoriteiten bij een eventuele terugkeer naar zijn land van oorsprong.
> (...)";

dat de verzoekende partij tegen dit weigeringsmotief geen kritiek inbrengt; dat de commissaris-generaal alleen al op basis van dit determinerende motief de aanvraag van de verzoekende partij kennelijk ongegrond kon verklaren; dat de overige motieven waarop de bestreden beslissing steunt slechts ten overvloede gelden;

3.6.5. Overwegende dat de formele motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kende, aangezien ze deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt; dat bijgevolg dient te worden aangenomen dat het doel van de uitdrukkelijke motivering is bereikt; dat het middel in zover het gesteund is op een schending van de formele motiveringsplicht niet dienstig is;

3.6.6. Overwegende dat, gelet op het voorafgaande, dient te worden besloten dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij aldus de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat die motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is; dat het enig middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig augustus tweeduizend en één, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

L. JOLIE. **E. BREWAEYS.**